

er nogle Mangler. Med Hensyn til Udstyrelsen af Pigeværelset — for nu at bruge dette Ord for Tyendets Værelse — faa vi specificeret, hvad det skal indeholde, at det skal være forsynet med Bord og Vaskestel samt med en Stol for hver Beboer. Det forekommer mig dog, at man ved Ordet Vaskestel har valgt en noget for snæver Betegnelse. Naar vi bruge dette Ord her i København, underforstaa vi, at der ogsaa dertil hører et eller flere Natmøbler, som ere lige saa nødvendige i Tyendets Værelse som i vort eget Værelse, og tillige en Ud-hældsspand. Skulle vi give os til at specificere, hvad der er Minimum af Nødvendighedsgenstande i et Pigeværelse, skal Specifikationen ogsaa være saa fuldstændig, at Tyendet kan hjælpe sig med de Ting, der nævnes, men Spørgmaalet om, hvorledes Tyendets naturlige Fornødenheder skulle tilfredsstilles paa en rimelig og passende Maade, er ikke fuldstændig løst, naar det, jeg her har nævnt, ikke kommer med. De Herrer le, men Forholdet er netop det, at Begreberne i denne Henseende ikke ere ganske rodfæstede og særlig ude paa Landet ere de ikke ganske klare. Jeg skal nævne et positivt Eksempel, hvis Sandfærdighed er mig bekendt, da jeg kender alle de vedkommende. For 20 Aar siden vilde nu afdøde Julius Schiøtt leje Sommerlejlighed hos en Parcellist et Par Mil fra København. Da han havde besøet de indvendige og udvendige Bekvemmeligheder, sagde han: Ja men Kresten, der mangler jo noget; hvor er det lille Hus med Hjertet i Døren? Ja, sagde den gamle, saadan noget bruge vi nu slet ikke her, vi gaa enten ud paa Møddingen eller om bag Gavlen. Da saa Schiøtt saa noget betænkelig ud og sagde: Ja, saa kan jeg skam ikke leje, sagde Kresten: Ja, kanske Hr. Schiøtts Kone vilde genere sig for det, men saa maa vi jo lave et Hus. Længere var man da ikke fremme for 20 Aar siden. Jeg tænker, at i de 20 Aar have Forholdene forandret sig, men vi behøve ikke at gaa langt tilbage for at se, hvor primitive Indretningerne i saa Henseende vare paa Landet. Og vi have i denne Sal for ikke ret mange Aar siden angaaende Forholdene paa saa fint et Sted som Fredensborg Slot haft en Diskussion, der viste, at de vare af den Natur, at ikke nogen ordentlig Familie her i København vilde leje sig ind under saadanne Forhold; de vare af den Natur, at Prinsen af Wales, den senere Kong Edward, protesterede mod at have noget med den Slags Ting at gøre. Altsaa, ville vi specificere, skulle

vi gøre det paa en saadan Maade, at det allernødvendigste medtages.

I § 15 er der Tale om, at Husbonden skal assurere Tyendets Ejendele „indtil et Beløb af 200 Kr.“ Det er selvfølgelig alt for lidt. Jeg mener ikke, man er i Stand til at sige, hvor meget der skal assures for, men skal Husbonden have en Assurancepligt, maa den gaa ud paa, at han skal assurere Tyendets Tøj til den virkelige Værdi, i hvert Fald for et Beløb af indtil 500 Kr. Der er fra anden Side her i Salen rejst Tvivl om, hvorvidt det var hyggeligt at have en Karl med en tom Kiste, der var assureret for 500 Kr. Vi kunne godt tænke, hvad der sigtes til, og for at undgaa Misligheder kan man lade være med at fiksere Summen en Gang for alle, men assurere de Effekter, der virkelig findes, indenfor et vist ikke alt for knebent Maksimum, og det kunne vi gøre saa meget des retfærdigere og rigtigere, som Forholdet er det, at i Ildebrandstilfælde bliver ikke den fulde Sum udbetalt, men den brandlidte faar kun erstattet, hvad han har specificeret og kan opgive som mistet ved Branden.

I § 38 foreslaas en Bestemmelse om, at Husbonden er berettiget til at ophæve Tjenesteforholdet, „naar Tyendet i Tjenestetidens Løb fængsles i længere Tid end 8 Dage, uden at det kan lægges Husbonden til Last“. Jeg savner der en Bestemmelse, der tager Hensyn til, hvorvidt det kan lægges Tjeneren til Last. Vi have ogsaa her ved forskellige Lejligheder omtalt Forhold, hvor en Mand eller Kvinde er bleven arresteret, og det senere har vist sig at være uden Grund. Hvis vi overhovedet knytte nogle Betingelser af denne Art til Loven, maa vi dog vel tage lidt Hensyn til, hvorvidt den arresterede senere findes skyldig eller ikke. Thi hvis min Tjener bliver uskyldig arresteret, synes det mig, at jeg som Tjenerens formodentlig gode Ven ogsaa skal bidrage til at lindre hans Skæbne, at den ikke skal blive haardere ved, at han baade lider Uret fra det offentlige Side og fra min Side som Husbond.

I § 40 foreslaas indført et Tyendebævn. Det er ganske rigtig formodet fra forskellige Sider, at det vilde jeg nedlægge Indsigelse imod. Ja, ganske bestemt vil jeg nedlægge Indsigelse imod, at vi faa oprettet flere Domstole. Hele Bevægelsen i Nutiden og hele Arbejdet for den store Retsreform peger i modsat Retning. Jeg vil her gøre opmærksom paa, at den store Retsreform ikke er den Albertiske Retsreform, ikke den vedtagne, men den, vi arbejdede